

інформацію, цим самим покращуючи їхні здібності до наукового мислення, а також їх здатність відкидати хибні уявлення та приймати наукові концепції" [5]. Описані дослідження підтверджують важливість гальмівного контролю в процесі вивчення природничих наук та математики. На основі цих досліджень Д. Марешаль радить рекомендувати учням на уроках з природничих предметів витримувати паузу перед тим, як давати відповідь, оскільки така пауза необхідна для протікання гальмівних процесів у мозку [5].

Підсумовуючи можна констатувати, що нейропедагогіка, як галузь знань, що розвивається, може мати значний потенціал для впровадження у майбутньому в педагогічну практику рекомендацій науково доведених в рамках нейробіології теорій навчання. Слід також зазначити, що дослідження з нейропедагогіки є доволі дорогими та потребують підтримки державних установ [2].

Список використаних джерел

1. Thomas M. S. C., Ansari D., Knowland V. C. P. Annual research review: Educational neuroscience: Progress and prospects. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 2019; 60 (4): 477–492.
2. Betsy Ng. Motivation in educational neuroscience perspective: Applications and challenges. 4th International Conference on Educational Neuroscience, 2019.
3. Baik J. H. Dopamine signaling in reward-related behaviors. *Frontiers in Neural Circuits*, 2013; 7: 152.
4. Mareschal D., Johnson M., Sirios S., Spratling M., Thomas M.S.C., Westermann G. *Neuroconstructivism Vol. I: How the brain constructs cognition*. Oxford: Oxford University Press, 2007.
5. Mareschal D. The neuroscience of conceptual learning in science and mathematics. *Current Opinion in Behavioral Sciences*, 2016; 10: 114–118.
6. Foisy L. M. B., Potvin P., Riopel M., Masson S. Is inhibition involved in overcoming a common physics misconception in mechanics? *Trends in Neuroscience and Education*, 2015; 4 (1-2): 26–36.
7. Kwon Y. J., Lawson, A. E. Linking brain growth with the development of scientific reasoning ability and conceptual change during adolescence. *Journal of Research in Science Teaching*, 2000; 37: 44–62.

ІНКЛЮЗИВНЕ НАВЧАННЯ ЯК ОДНА З СКЛАДОВИХ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

Варварин Василина Василівна

магістрантка спеціальності «Середня освіта. Математика»,
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка
teraz20@ukr.net

Гоменюк Ганна Володимирівна

кандидат педагогічних наук,
викладач кафедри математики та методики її навчання,
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка
homenyuk_hanna@tnpu.edu.ua

Кілька років поспіль в Україні йшла підготовка до змін Закону «Про освіту». Кабінет Міністрів розпочав пілот реформ нової української школи (НУШ). До 1 вересня 2018 року школи повинні добре підготуватися і розпочати реформу, щоби учні, що підуть у перший клас, вчилися по-новому. Найперше кожен громадянин мав би зрозуміти, що реформи в освіті вкрай необхідні, і що само собою нічого не зміниться. Дуже важливо вивчити найновіші нормативні документи і чітко визначати, що і як нам необхідно змінити, а що почати із чистого аркуша.

«Нова українська школа – це ключова реформа Міністерства освіти і науки. Головна мета – створити школу, в якій буде приємно навчатись і яка даватиме учням не тільки знання, як це відбувається зараз, а й уміння застосовувати їх у повсякденному житті» [2].

З 2018 року для першокласників у школах створено новий освітній простір. Керівники шкіл у співпраці із батьками та місцевою владою забезпечили у класних кімнатах певні навчальні осередки та зони. Зроблено рішучий крок по забезпеченні шкіл матеріалами та обладнанням. Дуже важливо, щоби не лише технічні інновації покращували НУШ. Потрібна глобальна політика в освіті, «нові стандарти якості освіти і методи контролю результатів, більш широкі можливості із зонами відповідальності вчителів, а головне – перегляд фінансування для уникнення проблем, що зараз мають місце» [2]. А діти хочуть вчитися по-новому, вкрай необхідні технічні перетворення, пов'язані з мережею Інтернет. Потрібні сучасні креативні і кмітливі вчителі із глибокими знаннями педагогіки і психології та методики навчання з різних предметів.

Одною з складових нової української школи є інклюзивне навчання. «**Інклюзивне навчання** – це такий спосіб отримання освіти, коли учні або студенти з особливими освітніми потребами навчаються в загальному освітньому середовищі за місцем свого проживання, – і це є альтернативою інтернатній системі, за якою вони утримуються та навчаються окремо від інших дітей, або домашньому та індивідуальному навчанню» [1].

Згідно Наказу МОН від 01.10.2010 №912 «Концепція розвитку інклюзивної освіти» «дітям з особливими освітніми потребами треба забезпечити рівний доступ до якісної освіти шляхом організації їх навчання у загальноосвітніх навчальних закладах» [3]. Відповідно до права дітей на освіту та права навчатися за місцем проживання, враховуючи індивідуальні потреби дітей з особливими освітніми потребами, інклюзивні освітні заклади у партнерстві з громадою повинні підготувати навчальні програми та плани, методи та форми навчання. Розуміємо, що діти можуть мати однакові можливості у навчанні в усіх типах закладів освіти, що будуть гнучко реагувати на потреби дітей. Дітям, що відрізняються своїми навчальними можливостями треба створити відповідне середовище і розробити необхідні програми для успішного навчання. За концепцією інклюзивної освіти кожна відособлена і вразлива дитина буде із задоволенням вчитися і спілкуватися із ровесниками.

Треба зважати на цінності інклюзивної освіти. Адже це динамічний процес і частина великої стратегії суспільства по вдосконаленню освітніх структурних систем і методик для роботи зі всіма дітьми з певними особливостями розвитку. Це визнання того, що всі діти можуть навчатися. Результатом роботи у цьому напрямку буде усвідомлення принципів інклюзивної освіти і бажання впроваджувати новаторські ідеї у життя.

Є відповідні переваги інклюзивної освіти. Найвагомішими є налагодження дружніх стосунків з ровесниками й участь у громадському житті, моторний мовний баланс змінюється на краще завдяки спілкуванню з однолітками. Також інші діти отримують певні переваги під час інклюзивної освіти. Вони вчаться бути толерантними, співчутливими, дружніми з дітьми, що відрізняються від них. Налагоджується співробітництво, що потребує винахідливості і нестандартної поведінки.

Інклюзивне навчання вкрай необхідне. Однак є чимало перешкод на цьому шляху. Найважливіше відсутність гнучкості фінансування. І як наслідок цього – відсутність навчальних матеріалів, обладнання технічних засобів, і навіть непристосованість приміщень (20 дітей у класі забагато). Тай спеціалістів і спеціальних послуг для дітей з особливими потребами в умовах навчального закладу поки що бракує.

Дуже важливим є питання з організації супроводу інклюзивного навчання. Усі працівники і структурні підрозділи навчального закладу мають працювати як одна команда, бо життя може кинути різні виклики і вирішувати проблеми треба спільно. На допомогу педагогам прийдуть психологи, соціальні працівники, логопеди, фізичні терапевти. Забезпечення сприятливого середовища, в тому числі усунення, фізичної організації та психологічних перешкод вимагає цілісної діяльності та командної взаємодії.

Отже, НУШ – це краще майбутнє для сучасної освіти. А також, це альтернатива навчанню дітей з особливими потребами. Насамперед, це велике полегшення для батьків. Адже, коли їхня дитина навчається за місцем проживання по інклюзивній системі, то її не потрібно нікуди везти. І для дітей великий плюс, адже вони можуть навчитися більш чогось новому в свої ровесників, краще зможуть розвиватися.

Список використаних джерел

1. Офіційний сайт Міністерства освіти і науки України. Інклюзивне навчання. URL: <https://mon.gov.ua/ua/tag/inklyuzivne-navchannya>.
2. Офіційний сайт Міністерства освіти і науки України. Нова українська школа. URL: <https://mon.gov.ua/ua/tag/nova-ukrainska-shkola>
3. Про затвердження Концепції розвитку інклюзивного навчання. Наказ міністерства освіти науки України від 01.10.2010 №912. URL: http://ru.osvita.ua/legislation/Ser_osv/9189/